

ПЛАНУЄМО НАДПЛАНОВИЙ ФЕРОНІКЕЛЬ

Схвально зустріли Постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народно-господарського плану на 1974 рік» робітники Побузького нікелевого заводу.

Комсомольсько-молодіжна бригада плавильників під керівництвом комуніста Володимира Головенкіна взяла зобов'язання в честь XVII з'їзду ВЛКСМ закінчити план першого кварталу на один день раніше, що додатково принесе країні понад 300 тонн феронікелю. А до дня ювілею присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна — закінчити піврічний план на 2,5 дні раніше.

Комітет комсомолу широк

роко розгорнув соціалістичне змагання, постійно підтримує контакти з комсомольсько-молодіжними колективами. Проводить семінари бригадирів і групкомсортів, де розглядають питання разом з іншими питаннями ліквідації «вузьких місць» у виробництві. Широкого розвитку набуло наставництво.

Молодь нашого заводу гаряче сприйняла Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу і ви-

рішила гідно зустріти 50-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна, XVII з'їзд ВЛКСМ і XXII з'їзд комсомолу України.

На Всесоюзних комсомольських зборах «Ударною працею, відмінним навчанням ознаменуємо визначальний рік п'ятиріччя» у всіх первинних комсомольських організаціях прийняли зустрічні плани на 1974 рік. Комсомольці і молодь заводу взяли на себе підвищені соціалістичні зобов'язання — закінчити план четвертого року до 29 грудня.

В. ШАЙДА, плавильник Побузького нікелевого заводу. Голованівський район.

БАХТА—УДАРНА

Молоді хлібороби і тваринники нашого колгоспу із великим схваленням зустріли постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва в 1974 році».

На зборах, де обговорили цей важливий документ, юнаки і дівчата по-госпо-

дарськи ставили питання економії і бережливості, про фахове навчання, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Нині доярки включилися в боротьбу за тритисячні надії, механізатори навчаються в агротехнічній школі, підвищують майстерність, щоб виростити дорідний урожай.

Г. ГАМОРЯ — завідувач фермою, Н. МУЗИКА — доярка, В. ПІКАШ, Д. ВОЙТОВИЧ — механізатори. Колгосп імені Свердлова Компаніївського району.

ТРИ ТИСЯЧІ—НЕ РУБІЖ

НОВОУКРАЇНСЬКИЙ РАЙОН

О. Шаповал, С. Ковальова — з колгоспу імені Ватутіна; З. Матаєнко — з колгоспу імені Леніна; Л. Мурса, І. Тимчак, К. Тур, О. Головацька, О. Кравченко, Г. Бол-

тян — з колгоспу «Росія»; А. Перець — з колгоспу імені Шевченка; Р. Чепурна, Р. Липкань — з колгоспу імені Фрунзе; Л. Башук — з радгоспу «Більшовик».

ДОЛИНСЬКИЙ РАЙОН

І. Вітряк, Н. Москаленко, Н. Дрібниця — з колгоспу імені Леніна; Л. Сальнік — з колгоспу «Ленінський шлях»; С. Грицевець, В. Ефімова — з радгоспу «Ре-

конструктор»; Є. Обрончос — з колгоспу імені XX з'їзду КПРС; Є. Мельниченко — з колгоспу «Родина»; Г. Маркевич — з колгоспу імені Горького.

НА ПРИЗ ГАЗЕТИ 3000 "МК" ПЕРШІЙ ТРИТИСЯЧНИЦІ КІРОВОГРАДЩИНИ

С. Павелко — з колгоспу імені Жданова; В. Славетинська — з колгоспу «Дружба»; А. Катеринко, О. Турчак — з колгоспу «Україна»;

Рік видання XV № 9 (1801).

19 СІЧНЯ 1974 року Ціна 2 коп.

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ
Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

В ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

ЦК Компартії України схвалив пропозицію Української республіканської ради профспілок, ЦК ЛКСМ України, Комітету народного контролю УРСР, редакції газети «Радянська Україна» і Державного комітету Ради Міністрів УРСР по телебаченню і радіомовленню про проведення протягом 1974 року республіканського огляду використання резервів під-

вищення продуктивності праці на кожному робочому місці.

Обкомам, міськкомам і райкомам партії, первинним парторганізаціям запропоновано подати необхідну допомогу профспілковим і комсомольським організаціям, органам народного контролю, працівникам преси, радіо і телебаченню в проведенні огляду.

КАВАЛЕР ВИЩОЇ НАГОРОДИ

Розповідь про кавалера орденів Леніна, Героя Соціалістичної Праці С. К. Онуфрієва читайте на 2-й стор.

С. К. ОНУФРІЄВ з дочками — ЛІНОЮ (зліва) і СВИТЛАНОЮ. Фото Б. ВІТОХІНА.

МАЛ. В. ОСТАПЕНКА.

В НАШИХ ПОМИСЛАХ І ДІЛАХ — ВІЧНО ЖИВИЙ ІЛЛІЧ

21 СІЧНЯ — 50 РОКІВ З ДНЯ СМЕРТІ В. І. ЛЕНІНА. ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ.

З ЛЕНІНИМ У СЕРЦІ

вдання, накреслені XXIV з'їздом партії.

Вірним помічником ленінської партії став комсомол. Він живе за ленінськими заповідями.

ПРОСЛІДУВАВШИ історію комсомолу Кіровоградщини, відчуваш ту високу напругу перших п'ятирічок, героїзм воєнних лихоліть, трудовий злет мирних буднів. Пульс кожного з цих 50 років відзначала ленінська думка, ленінський заклик, ленінська мрія. І комсомолія несла прелеп з силуетом вождя вперед, у віки...

Погляньмо на сьогоднішній день очима Ілліча. Він любив молодь, він турбувався про неї, він вірив у неї — майбутнє Країни Рад. І в ці дні маємо звірити свої кроки і свої думи з ленінською мислю. Бути ленінцем не на словах, а на ділі. І в справі своїй, і в житті щоденним вчитися у Ілліча!

Нещодавно відбулася XVIII обласна комсомольська конференція. З трибуни її названо багато імен тих, чия праця стала врівень з часом, хто поруч з комсомольським значком прикріпив орден чи медаль. 392 молодих трудівників області за ударний труд в третьому, вирішальному році п'ятирічки відзначені урядовими нагородами. Успішно почали комсомольці і молодь Кіровоградщини 1974 рік. У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу юнаки і дівчата відповідають підвищеними соціалістичними зобов'язаннями, приймають зустрічні плани. У місті, і на селі шириться боротьба за успішне виконання завдань четвертого, визначального року п'ятирічки. І партія, народ впевнені — комсомольці і молодь не підведуть — четвертий, визначальний, рік XXII з'їзду ЛКСМУ та XVII з'їзду ВЛКСМ, рік 50-річчя присвоєння імені В. І. Леніна буде ударним!

Юнаки і дівчата несуть в серці безсмертне ім'я Леніна, живуть за його заповідями. Вчитуючись у рядки геніальних ленінських праць, ми рівняємо крок на слайм його ідей, перетворюючи його в життя. Ми вчимося жити і працювати так, як заповів Володимир Ілліч Ленін.

НА КАЛЕНДАРІ планети — двадцять століття.

На початку його історія засвідчила на одній шостій земної кулі, червоний спалах Жовтневої революції, на чолі якої став Володимир Ілліч Ленін.

Сьогодні те гаряче революційне полум'я несуть у серці мільйони людей світу. Ідеї марксизму-ленінізму невідомо змінили світ. На всіх мовах все голосніше чути слово мир. Планета відліковує час по кремлівських курантах. Світ різномовно мовить слово Ленін.

Володимир Ілліч Ленін... Як би не віддалявся покоління за поколінням — той час, коли жив вождь світового пролетаріату, близьким і рідним для людства залишається Ілліч. На долю Леніна випала історична місія продовжити і розвинути вчення Маркса і Енгельса в нових історичних умовах, збагатити його новим досвідом світового революційного руху. І сьогодні, як ніколи, можна пересвідчитись у геніальний прозорливість революціонера-мислителя. Ми живемо в період все більшого утвердження всесвітнього торжества ленінізму.

21 січня минає 50 років з дня смерті В. І. Леніна.

Комуністична партія Радянського Союзу, радянський народ, продовжуючи справу Ілліча, за цей період досягли небачених успіхів. В країні побудоване розвинуте соціалістичне суспільство, радянський народ крокує до комунізму, успішно виконуючи за-

ТИ З НАМИ — В ПРАЦІ

СЕМЕН Карпович Онуфрієв прямував степом. Над обрієм уже займався ранок і туман поволі відколювався у долину. Його кроки ледь чуто відлунували земля. Спочиває вона, набирається сил, щоб віддати хліборобам буйною, запашною нивою. Ні. Сама вона такою не стане. Треба подбати. Те добре знає бригадир тракторної бригади кол-

мають достатньо техніки, хлібороби навчилися вирощувати сталі врожаї за будь-яких погодних умов. Минувало року республіка вперше дала мільярд пудів зерна. Це перемога і бригади комуніста С. К. Онуфрієва. По 38,1 центнера зерно-бобових виростила бригада на круг більш ніж на 4 тисячах гектарів. 7 механізаторів колективу нагороджені ор-

Та найголовніше — кадри. Якщо хочеш постійно добиватися успіху, треба дивитися хоч на п'яток років уперед. Важливо, щоб після закінчення школи молоді обирали спеціальність до душі. Господарство посилає юнаків та дівчат на курси до профтехучилищ, технікумів, інститутів. Лише нині в різних сільськогосподарських закладах за путівками колгоспу 14 юнаків здобувають фах механізатора. А про те, що, обравши найулюбленішу професію, юнаки досягають вершин майстерності, я мав можливість впевнитися, слідкуючи за роботою комсомольсько-молодіжної

механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи, яку очолював Іван Табунченко. Хлопці виростили дорідний урожай качанистості — по 79,2 центнера зерна цієї культури з кожного гектара.

Бригадир тепло відгукується про роботу новачків Віктора Кононенка, Івана Велька, Олексія Манюти, Станіслава Баліча, Володимира Ігнат'єва, які прийшли в бригаду, хто після закінчення курсів трактористів, хто після профтехучилища. Всього в бригаді — близько 50 молодих механізаторів. Всі вони нині готуються до боротьби за дорідну ниву визначального року п'ятирічки. Оволодівати хліборобською майстерністю допомагають їм спеціалісти господарства, кавалер двох орденів Леніна, Герой Соціалістичної Праці Семен Онуфрієв.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара»
Колгосп імені Леніна
Знам'янського району.

КАВАЛЕР ВИЩОЇ НАГОРОДИ

госпу імені Леніна С. К. Онуфрієв.

Найбільша радість для нього — бачити виплекану ниву дорідною, тримати на долоні стиглий колос. У 1970 ювілейному ленінському році та радість була для нього подвійною. Його сумління відзначене найвищою урядовою нагородою — орденом Леніна.

Жити по Леніну комсомольця Семена Онуфрієва навчила радянська школа, а вирощувати високі врожаї він навчився у досвідчених хліборобів Семена Івановича Цуркана, Сергія Івановича Чинчоя. Дивлячись на буйні щениці, часто згадував юнак дідові та батькові розповіді про те, якою була нива у дні колективізації, як радянські люди намагалися покінчити з віковою відсталістю і, щоб створити міцну економічну базу на селі, втілювали в життя ленінський кооперативний план.

Здійснилися мрії Володимира Ілліча. Колгосп

денами і медалями, бригадир — другим орденом Леніна. Йому присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

Своє «я» С. К. Онуфрієв знайшов за юнацьким захопленням. Воно привело його після закінчення семірички в колгосп. Спочатку працював на різних роботах, потім закінчив курси трактористів. До служби в рядах Радянської Армії водив трактор, як повернувся у Суботці, став обліковцем, а невдовзі очолив тракторну бригаду.

Чималий досвід роботи мав на той час Семен. Але, щоб підкріпити його, вступив до Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства. Багато корисного дало йому поєднання практичних і теоретичних знань. Тож значну увагу в бригаді приділяють нині підготовці молодих механізаторів.

— У землеробстві немає дрібниць, — наголошує Семен Карпович. —

ДО МАВЗОЛЕЮ

З під Бреста,
з Далекого Сходу
З широких степів Казахстану
У сонячний день
і негоду
Приходимо віддати
честь і шану
Великому світоучу правди,
Вождю,
творцю
і генію,

Тому,
хто з нами назавжди —
Володимиру
Іллічу
Леніну.
Давно вже
нема його з нами.
Та серце
б'ється заклино.
Він —
у наших ділах і на знамені,
Він —
у наших серцях назічно!
снт. Голованівськ.

ТУТ ПРАЦЮВАВ ІЛЛІЧ. КІМНАТА-МУЗЕЙ В. І. ЛЕНІНА
В КОЛІСЦІ РЕВОЛЮЦІЇ — ЛЕНІНГРАДІ.
Фото АПН.

«ЛЕНІН І МОЛОДІ» — ЧИТАЄ КІЦА БАРДЖІЄВА

«Ленінський тиждень», пов'язаний з 50-річчям дня смерті Володимира Ілліча Леніна, відкрився в університеті імені Кирила і Мефодія в Скоп'є.

В будинку університету розгорнуто виставку творів В. І. Леніна. Голова організаційного комітету по проведенню «Ленінського тижня» професор Христо Андонов-Полянський, інші професори і викладачі виступили з серією лекцій і доповідей, що популяризують безсмертне ленінське вчення: «Ленін і історія», «Філософські погляди Леніна», «Ленін про державу і революцію», «Ленін про літературу і мистецтво». Студентка філософського факультету Кіца Барджієва підготувала реферат «Ленін і молоді». Відбувся літературний вечір, присвячений пам'яті великого вождя.

А. ШЕРСТЮК,
власкор АПН,
Белград.

СТАТТЯ займає одне з важливих місць в скарбниці ленінських праць. В ній розкривається суть соціалістичного змагання, наукові принципи його організації і значення для будівництва нового суспільства. В ній В. І. Ленін підкреслив, що тільки соціалізм забезпечує умови для широкого розвитку соціалістичного змагання, розкриває в народі непахотне джерело талантів, піднімає мільйони трудящих до історичної творчості. «Вперше після століть праці на чужих, — писав В. І. Ленін, — підневільної роботи на експлуататорів з'являється можливість роботи на себе, і при тому роботи, яка спирається на всі здобутки новітньої техніки і культури».

Якщо при капіталізмі змагання відбувається у вигляді конкуренції між заповзятливими ділками на основі визиску мас, то в умовах соціалізму вперше з'являється можливість змагання вільних від експлуатації трудівників, які будують нове суспільство.

В соціалістичному змаганні В. І. Ленін відкрив надзвичайну форму розвитку творчого почину і активності мас, могутній засіб залучення їх до господарського і культурного будівництва. В масовому соціалістичному змаганні В. І. Ленін побачив шлях до підвищення продуктивності праці — до вирішення найважливішого і головного завдання для перемоги нового ладу.

СОЦІАЛІЗМ породжує глибоку заінтересованість працівника в результатах його праці, в поліпшенні роботи підприємства. Мета соціалістичного змагання — підтягувати відстаючих і забезпечити загальне піднесення виробництва. Соціалістичне змагання — характерна риса нових виробничих відносин, які склалися в боротьбі за соціалізм. Воно є об'єктивною закономірністю розвитку соціалістичного способу виробництва і разом з тим стало ефективним засобом виховання свідомого ставлення до праці, формування нової людини.

Стаття «Як організувати змагання?» теоретично узагальнила перший досвід соціалістичного держави, організаторські зусилля робітників і всіх трудящих в будівництві нового суспільства. Положення, сформульовані в цій праці, були розвинуті В. І. Леніном в таких працях — «Чергові завдання Радянської влади», «Великий почин» та інших.

Успіх соціалістичного змагання забезпечувався великою ідейно-виховною і організаційською діяльністю партії в масах. При організації соціалістичного змагання партія керувалась виробленими В. І. Леніном основними принципами: повна гласність і порівняльність результатів роботи колективів, що змагаються; забезпечення можливості практичного розповсюдження кращого досвіду, позитивного прикладу, обмін матеріальними

ШКОЛА
ЛЕНІНА

ЗМАГАННЯ ВІЛЬНИХ ТРУДІВНИКІВ

● В СІЧНІ 1918 РОКУ БУЛА НАПИСАНА СТАТТЯ В. І. ЛЕНІНА «ЯК ОРГАНІЗУВАТИ ЗМАГАННЯ?».

силами, в тому числі й кадрами, які проявили себе з найкращого боку. Треба поставити «організацію змагання, як наше державне завдання», — вчив В. І. Ленін.

Виконуючи вказівки В. І. Леніна, радянський народ свято береже і примножує традиції соціалістичного змагання, яке стало масовим в роки перших п'ятирічок. Так, на 1 січня 1934 року в соціалістичному змаганні брали участь 73,4 процента промислових робітників, 54 проценти робітників, зайнятих на будівництві і 40 процентів трудівників радгоспів. У промисловості і на транспорті нараховувалось близько 5 мільйонів ударників.

ПІД керівництвом Комуністичної партії в нашій країні соціалістичне змагання розвивається з року в рік, удосконалюються його форми і методи. Досвід мас постійно збагачує дієвість змагання, кличе до життя нові патріотичні рухи, спрямовані на подальше піднесення нашої економіки.

В роки другої п'ятирічки соціалістичне змагання піднялось на вищий ступінь і стало розгортатися у формі стахановського руху. Це був якісно новий етап в розвитку змагання, зв'язаний з оволодінням широкими масами робітничого класу і колгоспного селянства новою технікою.

В період Великої Вітчизняної війни і в післявоєнні роки соціалістичне змагання стало тією могутньою силою, яка забезпечила перемогу над ворогом і небачено швидко відбудову народного господарства, зруйнованого війною.

В період комуністичного будівництва соціалістичне змагання проявляється як рух за ко-

ними Почесними знаками ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

1973 рік став роком ударної праці всіх радянських людей. Його було відзначено високим трудовим пафосом, він став роком великого іспиту на всіх ділянках комуністичного будівництва.

1974 рік, передостанній рік дев'ятої п'ятирічки, матиме визначальне значення не тільки для успішного завершення цієї п'ятирічки, а й буде важливим кроком до створення міцної основи для дальшого зростання економічного потенціалу і підвищення матеріального добробуту і культурного рівня народу в наступному п'ятиріччі. Тому Центральний Комітет КПРС у Заерненні до партії, до радянського народу закликає працівників усіх галузей народного господарства зосередити особливу увагу в соціалістичному змаганні на прискоренні зростання продуктивності праці, підвищенні ефективності суспільного виробництва.

Новим етапом у розвитку соціалістичного змагання є постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, будівництва і транспорту за дострокове виконання народногосподарського плану на 1974 рік», «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва у 1974 році».

Зусилля учасників соціалістичного змагання спрямовані на те, щоб дати продукції, більше, вищої якості, при зниженні її собівартості. Радянські люди віднаходять все нові й нові резерви виробництва, щоб виконати величезні накреслення партії і уряду, виконуючи заповіді великого Леніна, внести свій вклад у справу побудови комунізму в нашій країні.

Л. ЩИРСЬКА,
кандидат історичних наук, в. о. доцента кафедри історії КПРС Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

І П І С Н І

НАПРИКІНЦІ минулого року робітники Ульяновського цукрозаводу відзначали сторіччя свого підприємства. Тоді на ювілейний вечір зібралися люди різних поколінь. Розповідали, що в 1872 році недобудований корпус заводу на березі річки Синиці прибрали до своїх рук інсземні капіталісти. 10 грудня 1873 року підприємство ввели в дію. Поруч з ним побудували млин, винокурню, 20 хатин. Народжувалося робітниче поселення. А в грудні 1917 року сюди прибув колишній робітник млина, матрос крейсера «Аврора» С. Т. Михайловський. Він і розповів цукроварам про перші декрети Радянської влади, про В. І. Леніна. Невдовзі робітники вигнали адміністрацію підприємства. На заводі згуртувалися активісти, з часом тут був сформований комуністичний осередок, а в січні 1922 року з'явився і комсомольський. Після громадянської війни робітники на чолі з

комуністами повсякчас дбали про поліпшення умов праці на заводі, будували житло, клуб.

Січень 1924. Жителі заводського селища з глибоким сумом дізналися про смерть Ілліча.

З ЙОГО ДОРОГИМ ІМ'ЯМ

ліча. На траурному мітингу вони прийняли рішення про те, щоб заводі і селищу присвоїти ім'я вождя революції. Влітку ЦВК СРСР задовольнив клопотання заводчан. В дні ленінського призову 35 передових робітників заводу вступили до лав партії комуністів. Міцніло підприємство, росло

робітниче селище. Особливо помітні перемилися сталися в ньому за післявоєнні роки. Тут діє дві середніх і дві восьмирічних школи, клуб цукрозаводу, Палац культури, лікарня, профтехучилище, музична школа, побутові заклади. Тільки напередодні 50-річчя Радянської влади в селищі 312 сімей справили новосілля у власних будинках. А в різних кінцях селища піднімаються багатопверхові комунальні будинки.

Окреса Ульяновки — парки, сквери. В наймальовничіших місцях районного центру височать два пам'ятники найдорожчій людині — В. І. Леніну.

З ім'ям Ілліча ми йдемо до нових висот, створюємо красу нашого сьогодення. За його заповітами живуть і йдуть до мети люди різних поколінь. Працюємо, як він учив, вчимося, творимо по-ленінськи.

Д. ДРОЗДЕНКО,
вчитель Ульяновської середньої школи № 2.

1918 РІК. ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ ЛЕНІН НА ВІДКРИТТІ ПАМ'ЯТНИКА К. МАРКСУ.

ДІАЛОГИ ЧАСУ

1922 рік.

Резолюція загальних зборів жінок м. Новоміргорода.

Генієм Леніна осяяний початок нової ери в історії людства. Хвилюючі документи, листи, телеграми, які надсилали робітники і селяни нашого краю вождю революції, розповідають про ентузіазм тих далеких років. Ми наводимо кілька з них. А поруч — свідчення того, як завдяки зусиллям трударів розвивався наш край, як і через піввіку працюючі кіровоградці слідують шляхом, вказаним великим Леніном.

1922 рік.

Телеграма залізничників ст. Олександрія.

«Москва, народному вождю Леніну.

Службовці, майстри, робітники станції Олександрія Катерининської залізниці поздоровляють з п'ятиріччям Жовтневої робітничої революції, присягають підтримати її, не зупиняючись ні перед якими жертвами, а також підтримати підйом транспорту, вважаючи його головним нервом любимої Радянської Росії».

1924 рік.

Розповідає начальник станції Олександрія Одесько-Кишинівської залізниці Г. С. Дубівка:

— Зараз Олександрія — станція другого класу. Замість колишніх чотирьох колій (до речі, зруйнованих під час громадянської денікінцями), тут діють десять. Збудовано контейнерний майданчик, електричну централь стрілок і сигналіз, намічається побудова вантажного двору. Щодо станції, приймає і відправляє по 400 тонн народногосподарських вантажів.

Залізниця — електрифікована. Нею мчать великогазові состави — по 4000—4200 тонн.

«Ми, жінки м. Новоміргорода, заслухавши доповідь про мету і значення кооперації, вирішили вступити в її члени і брати активну участь в будівництві самої кооперації, бо без неї немає комунізму — це одна з вказівок нашого вождя Володимира Ілліча».

1974 рік.

Говорить заступник голови райвиконкому Новоміргородської районної Ради депутатів трудящих Х. Коваль:

— Колгоспи і радгоспи нашого району взяли твердий курс на підвищення родючості землі, на вдосконалення структури посівних площ, спеціалізацію і концентрацію виробництва. Високим видався врожай нинішнього року: по 34,4 центнера озимої пшениці, по 61,6 центнера кукурудзи на гектар. У рахунок українського мільярда заплановано 65,1 тисячі тонн зерна.

Постанова Єлисаветградської міської організації КП(б)У, прийнята 9 травня 1923 року, яка висловлює сум з приводу того, що в зв'язку з хворобою В. І. Ленін був відсутній на XII з'їзді РКП(б).

«Заслухавши доповідь т. Іванова про XII з'їзд партії, загальні збори членів Єлисаветградської організації ще раз з почуттям глибокого жалю і великим сумом відмічають відсутність на з'їзді всіма нами палко любимого вождя, учителя і борця Володимира Ілліча Леніна.

Твердо і рішуче виконуючи постанови XII з'їзду, наша організація заявляє, що найбільш ширим і сталим бажанням і лозунгом буде: «Хай живе наш Ілліч!».

Ленінські накреслення. Вони сьогодні втілюються в життя зусиллями партії, зусиллями радянського народу. Шлях, вказаний вождем світового пролетаріату — шлях звершень і величних перемог.

Клавдія БАШЛИКОВА

ТОВАРИШУ ЛЕНІН!

Товаришу Ленін!
Ми поруч, отут.
Чуємо Ваше слово.
Ми зодчі
Світлич споруд,
До сонця щабель —
Кожна будова.
Не треба нам

Нагород і слави, —
Цвіла б
Вітчизна садами.
Будуємо щастя,
На правому фланзі — Ви,
А ми —
з Вами.
Петрівський район.

НАВІКИ В ПАМ'ЯТІ НАРОДНІЙ

Протягом піввіку до Мавзолею Леніна в Москві нескінченним потоком ідуть люди, посланці народів усього світу, яким безмежно дороге ім'я Леніна.

Відвідувати пам'яті В. І. Леніна, надходили телеграми і листи, в яких народ просив: відкласти похорон, зберегти тіло Володимира Ілліча. Робітники і інженери Путиловського заводу писали: «Необхідно, щоб Ілліч фізично залишився з нами і щоб його можна було бачити безмежним масам трудящих». Київські залізнич-

ники просили «негайно доручити відповідним спеціалістам розробку питання про збереження тіла дорогого Володимира Ілліча на тисячі років».

Вже 27 січня 1924 року на Красній площі стояла перша дерев'яна споруда Мавзолею Леніна, збудована за проектом архітектора Щусова. Будували її без перерви —

продовжувались кілька місяців. Вони завершилися блискучим успіхом, якого добились медики на чолі з професором В. П. Воробйовим. 26 липня 1924 року о 12 годині дня комісія по увічненню пам'яті В. І. Ульянова-Леніна відвідала Мавзолей. Потім у Кремлі відбулося розширене засідання комісії під головуванням Ф. Е. Дзержинського. Експерти у своєму висновку відзначили, що проведено професором Воробйовим роботи дозволяли розраховувати на тривале, протягом кількох десятиліть, збереження тіла В. І. Леніна.

... Поршими після урядової комісії Мавзолей В. І. Леніна відвідали Н. К. Крупська, М. І. Ульянова, Д. І. Ульянов, а також делегати XIII партійного з'їзду.

В жовтні 1930 року дерев'яний Мавзолей було замінено кам'яним. Будівництво його, яким керував автор проекту Щусов, було закінчене у рекордно короткі строки. Красна площа була реконструйована і з ленінським Мавзолеєм у центрі, трибунами і сріблястими ялинами біля Коєлівської стіни стала основною площею країни, широко відомою усьому світові.

Представники усіх країн світу, без розрізнення раси, кольору шкіри, нації прихотять в Мавзолей В. І. Леніна, щоб віддати данину поваги, вшанувати пам'ять людини, котра, висловлюючись словами Максима Горького, дійсно заслужила у світі вічну пам'ять. З ранку до вечора протягом 50 років тече до Мавзолею жива ріка: люди планети хочуть запам'ятати обличчя вічного живого Леніна, принести в Мавзолей Леніна свою любов і вдячність.

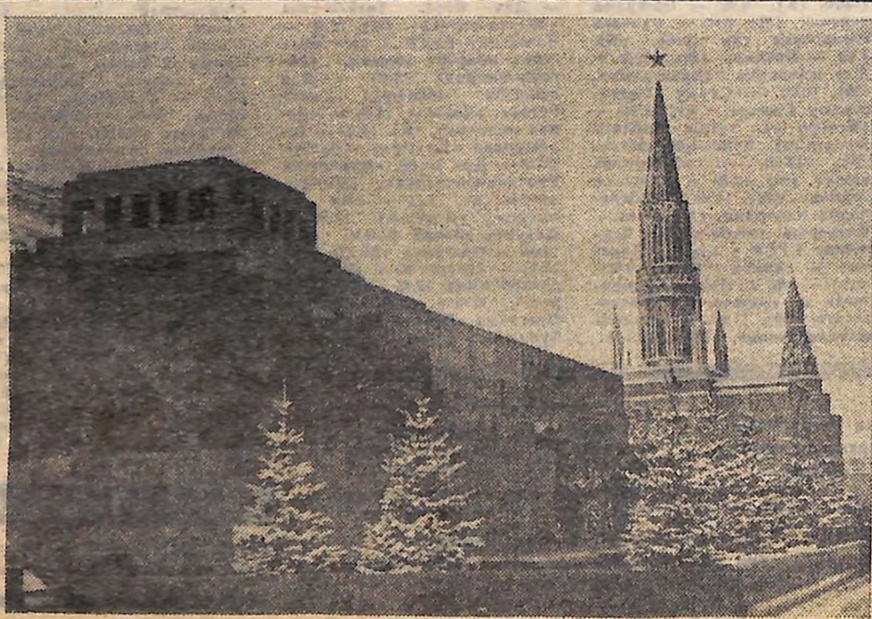
Микола ЗУБОВ.

Республіканські читання

У Мінську відкрилися республіканські молодіжні читання «50 років з ім'ям Леніна». Першу лекцію «Життя і діяльність В. І. Леніна — великий приклад для радянської молоді» прочитав лауреат премії Ленінського комсомолу Білорусії, доктор історичних наук, професор А. С. Журов.

У програмі читань — лекції про участь молоді республіки у виконанні завдань дев'ятої п'ятирічки, про вірність білоруської молоді ленінським заповітам та інші.

(ТАРС).

Мавзолей Леніна на Красній площі.

Фото В. КОВАКА.

Федір Непоменко

Фрося: голова

ОПОВІДАННЯ

(Продовження. Початок в газеті за 12, 15 та 17 січня ц. р.).

— Та як же тут не буде застувати? Добре, я розумію... Не підходжу я, кандидатура моя непридатна.

— Це добре, що ти усвідомлюєш, — серйозно похвалив Бурлака. — Якщо уже відверто — Василь, баббес, сильно тобі репутацію підмочив. Знову ж розсуди — хто він? Іздобий. На рахунок неважному. Росту ніякого, лиячиг. Нетипово розумієш? Ти, звичайно, не у відповіді, та все ж...

...Скільки сліз було прольото з-за того проклятого бідона вечірніх вершків, котрого п'яний Василь шляхом на молоко-запод скинув у суглинок біля двору, заміс у сарай. Хоч би, дурень, слово сказав. А то мовчки завалився спати, про вершки геть забув. Ранком лише і згадав, коли прийшов діляничний. Господи, ну навіщо Василь знадобився той бідон, коли свого молока дістати нікуди? І він ж з'явився з повинною, а то три дні ховався в лопухах, як капосний школяр. Фрося соромно було показувати людям, та й чути смішок, що одного разу, коли проходила повз жінок біля криниці, обік її: «А Фроська, бабоньки, ніби поправляється стала від тих вершків...». А вона з лица спала, почорніла, місця собі не знаходила. Кинула була ного, дурня неспутового, майже тиждень жила у батьків. А потім приклав дітей, почали кланятися додому — куди дінешся?

— Це добре, що розумієш, — повторив голова, тактичною на це «розумієш». — Люблю, коли з пів-слова вловлюють.

— Мені незрозуміло лише, навіщо тоді потрібне змагання? Навіщо було підписувати зобов'язання, коли вже мені з Нінкою треба гратись у шідлашки?

— Ти що? — спохмурів Бурлака. — Дівча з себе корчеш? Не прикидайся. Змагання змаганням, а життя є життям. Нікуди не дінешся від цього!

— Як це? — незрозуміла Фрося.

— Дивуєш ти мене... А я вже почав сподіватися... — Бурлака не поспішав договорити, дивився, чи то бавлячись Фросиною навістію, чи то примирюючись: рубати чи ні? — Любе ти гадаєш, що тобі не допомагали, коли ти поставила рекорд?

— Хто ж допомагав? — вже зовсім розгубилася Фрося. — Ми з дівчатками все своїми руками... Від зорі до зорі.

— Від зорі до зорі... — передражнив Бурлака. — А скільки у нас з колгоспів таких, що теж від зорі до зорі? А пред-ставили до нагород саме тебе. Як думаєш — чому?

— Не знаю...

— Тож бо й! Багато чого ти ще не знаєш, а берешся судити про голову! Ти про себе — про свою ланку думаєш, а у мене, — Бурлака лягнув себе по шиї, — ось тут на потилиці увесь колгосп.

— А ви скажіть, чого саме мене вибрали? Хоч на старість узяли...

— Прийде час — скажу.

— Ой, ніби камінь за пазухою, Романе Андрійовичу, носите?

— З чого взяли?

— А тож як: помитились в мені. Ставку на мене робили, а я не витягла. А тепер ставите на молоду кобилку, на Нінку, тобто. Ця витримає, не прорахується! А я думала, навіщо вам було мене на ферму переводити. Поліпшення, виходить, мені пропонували? А насправді — щоб у Нінки суперниці не було. Бо, дивись, чого доброго Фроська раптом Нінку обжене — всю обідню зіпсує! От і виходить, що мати камінець про запас ніколи не зайве. На випадок чого кинути ним у Фроську, щоб не тріпотіла.

— А ти шутка, виявляється, не проста! — засміявся Бурлака, засміявся притиснуто, не по-доброму. — Та проте дурна, вибач. Ну який мені, голові, розрахунок топити буриковою з таким стажем і досвідом, як ти? З чим же тоді мені працювати?

Якусь хвилину Фрося була готова повірити широму тону, та вчасно згадала головний натяк і недомовленості, а згадавши, вже не могла відкинути думку, що її, Фросю, намагалися обвести кругом пальця.

— Загалом так, Фросино Петрівно, — закінчив голова. — Ти своє одержала? Одержала. І ще одержиш, якщо вистемиш себе розумно. А зараз іншим не заважай. Не рекоменду!

Він анкинув потухлу цигарку і вкочив стартер. Пенне, вся ця довга розмова здавалася голові втомлюючою і несприятливою: всякому своє місце!

Фрося вперто стясла губи і до самих Хомутинців не зробила ні слова.

На під'їзді в село газик затримало стадо. Корови стовпились на містку, задирали голови, товпились, утворивши пробку. Але ось і цей проїзд звільнився, лиш одна безрога корівка все ще стояла посеред дороги і зосереджено обнюхувала зіжмакану газетну сторінку, в яку, напевне, загортали їжу.

Роман Андрійович посигналізував.

(Закінчення буде).

БІЛЯ дверей — хвилювання. Як на екзамени. Одні гортають конспекти, інші просто консультують один одного. І всі нетерпляче поглядають на двері. Ось виходить з них розпашіла дівчина.

— Ну, що? — відразу, оточивши тісним кільцем, запитують її зацікавлені конкуренти.

— Питають: «Ві прийшли на роботу і раптом виявили, що вітрина магазину розбита. Що ви будете

зробити?». Але радість від цього не зменшилась. Бо перше і друге місця відповідно поділили її подруги, теж продавці ЦУМу — Надія Матвеева та Світлана Толоченко.

Місця по продовольчій групі товариш розподілились так: на першому — Надія Ірха (магазин № 88 Кіровоградського міськхарчоторгу № 2), на другому — Євгенія Колідист (Бобринецьке споживче товариство) і Людмила Ткаченко

(Кіровоградський плодоовочевий комбінат), на третьому — Марина Блажкович та Надія Чорна (Новоукраїнська райспоживспілка).

Переможці конкурсу були нагороджені туристськими путівками: за перше місце — в зарубіжну країну, за друге — по Радянському Союзу, за третє — по Україні.

Всі ж учасники обласного конкурсу на кращого молодого продавця були відзначені цінними подарунками та значками «Ударник-73».

Г. ГОНЧАРЕНКО.

На фото: переможці конкурсу Надія ІРХА, Надія КАГАНЕЦЬ та Надія МАТВЕЄВА.

Фото В. КОВПАКА.

ЧИ ТРЕБА ПРОДАВЦЮ ЧАРІВНІСТЬ?

● КОНКУРС ПРАЦІВНИКІВ ПРИЛАВКА

робити? — розповідає та.

Питання й справді, як кажуть, «кавазане», не передбачене. Та на те ж і конкурс, що на ньому можна чекати найнесподіваніших ситуацій.

І треба сказати, що у більш вигідному становищі виявились продавці продовольчої групи товарів: їм була надана можливість продемонструвати не тільки теоретичні знання своєї справи, а й практичні: на імпровізованому прилавку були виставлені деякі види гастрономічних і бакалійних товарів, ваги, касові апарати, тощо.

«Промисловики» ж були позбавлені цього. Тому кожному учаснику треба було відповісти на вісім теоретичних питань.

Члени комісії оцінювали все: і зовнішній вигляд продавця, у формі він, чи без неї, наскільки глибокі його знання своєї спеціальності. (До речі всі члени журі — спеціалісти обласного управління торгівлі, обласного споживчого товариства і викладачі торговельних закладів).

Ось до «магазину» входить невелика, зовсім юна дівчина.

— Дев'ятнадцять, — називає вона свій кодовий номер, — група товарів «Дитячі іграшки».

І тут же — запитання:

— Яка роль іграшок у вихованні дітей?

Відповідь — глибока, впевнена, вичерпна. Точно так же вона відповіла і на всі інші запитання.

Як виявилось трохи пізніше, під цим номером виступала одна з наймолодших продавців центрального університету «Кіровоград» Надія Каганець. Вона тільки кілька балів не добрала і тому

СПОРТ СПОРТ СПОРТ

ОБ'ЄДНАНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Майстерність і масовість в однаковій мірі важливі і нероздільні в роботі колективу фізкультури № 5 обласної ради ДСТ «Динамо». Тут постійно дбають, щоб до спортивних змагань залучити якнайбільшу кількість фізкультурників.

З року в рік зростає чисельність спортивних секцій. Найбільш популярні види спорту — боротьба самбо, кульовий стрільба. Стрільці, наприклад, були другими призерами області серед динамістських команд. Провідні місця займали городишники, шахісти і шашкісти. Торгів в колективі фізкультури підготовлено і кандидата в майстри спорту, 8 першорядників, 65 спортсменів другого і третього розряду.

Активісти колективу фізкультури І. Петлинський, І. Бакаєв, В. Тройковський, В. Гречухін, А. Шаповалова, В. Подурець чимало зробили в справі підготовки значківців комплексу ГПО. 105 чоловік склали екзамени з фізичної та військово-технічної підготовки.

Дбають динамісти і про поліпшення спортивної бази. Силами фізкультурників обладнано городиші і волейбольні майданчики, до послуг любителів спорту — хороший спортивний зал.

Пропагуючи фізкультуру і спорт, фізкультурні активісти обладнали стенди, де розмістили портрети чемпіонів, рекордсменів, призерів обласних змагань. А поруч — грамоти, якими відзначені кращі спортсмени колективу фізкультури.

А. ПЕЧЕНЮК,
наш громадський кореспондент.

20 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.30 — Телевізійна школа механізаторів. (К). 9.00 — Програма передачі. (К). 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служба Радянському Союзу». (М). 11.05 — «Вечір на хуторі поблизу Ликаньки». Художній фільм. (М). 12.00 — «Музичний кіоск». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — Міжнародна панорама. (М). 14.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокея. «Динамо». (К). 18.15 — «В. І. Ленін». Композиторська за творами В. Маяковського. (М). 17.05 — Кольорове телебачення. Мультфільм.

«Синій птах». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «На нашій прохання». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіномандрівників». (М). 20.05 — Кольорове телебачення. «Як гартувалася сталь». Багатосерійний художній фільм. 6 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Документальний екран». (М). 23.00 — Кольорове телебачення. «Спортлото». (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Фільм-концерт. «Класичні думи». (К). 9.45 — Ранкова гімнастика. (Одеса). 10.20 — Для дітей. Телевізійна «Золота сорока». (К). 12.00 — Чемпіонат СРСР з волейболу серед жіночих команд. (Ворошиловград). 14.00 — Майбутнє. (Харків). 14.30 — «Екран молодих». (К). 15.45 — Тележурнал «Палітра». (Львів). 16.30 — Для дітей. «Мандрівки Гнатика-юнака». (Дніпропетровськ). 17.15 — «Ми на марші». (Донецьк). 18.00 — Документальний фільм. (К). 19.30 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Імени В. І. Леніна». (Запоріжжя). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Ленін у

жовті». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

21 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.15 — Художній фільм «Ленін у жовті». (К). 12.55 — «Школа передового досвіду». (К). 14.30 — Для школярів. «Сурмач». (К). 15.00 — Спортивна програма. (К). 16.10 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 16.40 — «Звернення партії — програма дій». (Харків). (К). 17.10 — «Ленінський приз». (К). 17.30 — Концерт. (Кіровоград). 18.00 — Телефільм. «Стокгольм, який пам'ятає Леніна». (К). 18.30 — «День за днем». Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.45 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Трибуна письменників». (Донецьк). 20.00 — Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Товариш пісня». (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.15 — «Демо пролунало більше, кращої якості, з найменшими затратами». (М). 19.40 — А. Бетховен. Перший концерт для фортепіано з оркестром. (М). 19.15 — «Ленін у 1918 році». Художній фільм. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Розповіді про Леніна». (К). 23.20 — Вечірні новини. (К).

22 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для шко-

лярів. «Вогнище». (М). 10.15 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Художній фільм «Ленін у 1918 році». (К). 13.00 — «Розповіді про комунізм». (Сімферополь). 15.55 — «Вічно живий». Літературна передача. (Львів). 16.25 — Для юнацтва. «Зерно». (К). 17.00 — Концерт. (К). 17.30 — «Звернення партії — програма дій». (Харків). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС. «Курс — технічний прогрес». (Кіровоград). 18.45 — «Ленінський курсом». (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Творчість народів світу. (М). 19.55 — Прем'єра фільму-спектаклю «Інженер». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження фільму-спектаклю «Інженер». (М). 22.25 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Кольорове телебачення. «Товариш пісня». (М). 15.10 — Кольорове телебачення. Кінопрограма. (М). 16.10 — А. Серафимович «Залізний потік». Передача з літератури. (М). 16.55 — «Один змійовий день». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Виставка Буратино». (М). 18.00 — Документальний фільм. (К). 18.30 — Концерт симфонічної музики. Д. Шостакович «Шостаковича». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «На порозі віку». (К). 20.15 — Телевізійна школа механізаторів. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Сім'я Ульянович». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.